

پیشینهٔ مراسم قرائت قرآن در حرم رضوی

محمد رضا قصایدیان

بنیاد پژوهش‌های اسلامی - گروه جغرافیا و نجوم

چکیده

اجرای مراسم و آیینهای گوناگون در فضای بارگاه رضوی، از دیرباز مورد اهتمام بوده است. یکی از آنها، آموزش و قرائت قرآن می‌باشد که شواهد تاریخی مؤید آن است که از قرون اولیه پیدایش حرم، رایج بوده و در گذر زمان، توسعه و تحول پیدا کرده است. این نوشتار نگاهی است تاریخی به این مراسم که در حال حاضر همه روزه انجام می‌شود.

توسعه یافته، سازماندهی و نهادینه شده، به گونه‌ای که اکنون مراسم قرائت قرآن به عنوان یکی از مراسم مهم و قدیمی، همه روزه صبح و شام برگزار می‌گردد و دارالقرآن کریم در حرم رضوی، منشأ بسیاری از خدمات قرآنی و فرهنگی است. در حرم رضوی مراسم مختلفی برگزار می‌شود که هر یک دارای پیشینهٔ تاریخی

مقدمه حرم رضوی یکی از مهم‌ترین مراکز فرهنگی جهان اسلام می‌باشد. این حرم از اولین سالهای پیدایش تاکنون، همواره مرکز تجمعات مذهبی و فرهنگی بوده است و با گذشت زمان برخی از فعالیتهای فرهنگی، مانند رسم قدیمی و منحصر به فرد صفة، مراسم قرائت و آموزش قرآن به تدریج

مسافری از ری که نامه‌ای از بعضی سلاطین
حمیر برای نصر بن احمد امیر بخارا داشت
به زیارت حرم آمده، شب را در حرم به سر
برد و بعد از نماز شروع به خواندن قرآن
نمود.^۱

قرآن‌های موجود در موزه آستان قدس
رسوی با قدمتی هزار ساله که برای قرائت
در داخل حرم وقف شده، مؤید این خبر
است.

قدیم‌ترین قرآن وقفنی به شماره ۳۰۰^۲
متعلق به ابوالقاسم علی بن ناصرالدّوله
ابی‌الحسن محمد بن ابراهیم سیم‌جور است
که به سال ۳۶۳ق وقف شده و با خط کوفی
بر روی پوست آهو نوشته شده است.^۳

نسخه دیگر قرآنی است به شماره ۹۶، به
خط کوفی از ابوالقاسم محمد کثیر. امیر
سلطان محمود غزنوی که به تاریخ ۳۹۳ق
وقف شده^۴ و سومین قرآن قدیمی وقفنی
مربوط به ابوالبرکات می‌باشد که به خط
کوفی نوشته شده و در رمضان ۴۲۱ق وقف
گردیده و در متن وقفاً نامه به عدم خروج از

است. بررسی و پژوهش در مورد گذشته و
چگونگی پیدایش، توسعه و ماندگاری این
مراسمه، زمینه را برای تحقیق بیشتر در
خصوص تاریخ اجتماعی حرم رضوی و
مشهدالرضا فراهم می‌سازد.

تاریخچه مراسم قرائت قرآن

در حرم رضوی

گرایش مسلمانان به قرائت قرآن براساس
توصیه مؤکد قرآن مجید و سفارش بزرگان
اسلام و علاقه‌مندی مسلمین به کسب فیض
معنوی و بهره‌گیری از برنامه‌های سازنده و
تکاملی قرآن از مهم‌ترین علل رواج قرائت
قرآن است. قرائت قرآن به عنوان یکی از
اعمال عبادی به ویژه در اماکن مقدس و
مزارات سرزمینهای اسلامی از آغاز اسلام
وجود داشته است و با پیدایش
مشهدالرضا علیه السلام در قرن سوم هجری و
حضور زائران در اطراف مرقد مطهر امام
رضاء علیه السلام، قرائت قرآن در حرم رضوی نیز
رایج بوده است. به نوشته مؤلف عیون
اخبارالرضا در قرن چهارم هجری قمری زائران
در کنار مرقد امام رضا علیه السلام قرآن تلاوت
می‌کرده‌اند. ابن بابویه قمی با واسطه از
ابوعلی محمد بن معاذ و به نقل از ابو عمر و
محمد بن عبدالله حاکم نوقان می‌نویسد:

۱- عیون اخبارالرضا، ج ۲، ص ۶۹۲

۲- گنج هزارساله، ص ۶۹

۳- گنج هزارساله، ص ۶۹

حرم تصریح شده است.^۱

با گسترش و رونق مشهدالرضا در قرنهای بعد و به موازات توسعه اینیه و اماکن جدید و ارائه خدمات رفاهی به زائران، در زمینه تأمین نیازهای عبادی و زیارتی آنان نیز تمهیداتی اندیشیده شده است، اما در این مورد تا قرن نهم هجری قمری آگاهی چندانی در دست نیست.

ولین و قدیمترین خبر در خصوص برگزاری آین قرائت قرآن در حرم رضوی گزارش فضل الله روزبهان خنجی است. او در شرح سفر زیارتی محمدخان شیبانی به مشهد رضوی، در وصف مراسم قرائت قرآن حفاظت می‌نویسد:

... و اشارت علیه سانح شد که حفاظ در بیرون قبّه قرائت قرآن نمایند و فرمودند مکروه است در پایین قبر قرآن خوانند.^۲ و تأکید نمودند که «... باید بعد از این حفاظ مرقد مقدس رضوی در بیرون قبّه تلاوت نمایند؛ به رعایت ادب اقرب است».^۳

سپس مولانا حافظ جامی غزلی ترکی در هشت بیت در منقبت امام رضا علیه السلام رخصت همایونی قرائت کرد^۴ و آنگاه حدیثی قدسی به اسناد مسلسل، به روایت حضرت رضا علیه السلام قرائت و ترجمه شد و همگان فیض برداشتند.^۵

از مضمون خبر فضل الله خنجی موارد مهمی در خصوص قدمت و چگونگی این مراسم استفاده می‌شود؛ از جمله اینکه مراسم مزبور پیش از این تاریخ نیز برگزار می‌شده و از آن زمان به بعد مکان برگزاری مراسم تغییر یافته است و دیگر اینکه در تشریفات مراسم بوده است که در پایان تلاوت قرآن تعقیباتی صورت گرفته و احادیث و شعر قرائت شود که بعدها منشآت خواجه نصیرالدین طوسی و مدایح دوازده امام جای آن را گرفته است.

وجه تسمیه رواق دارالحفظ که آن را از ساخته‌های گوهرشاد بیگم در نیمه اول قرن نهم هجری می‌دانند.^۶ نیز، مؤید آن است که این مراسم در عهد تیموریان و حتی در قرن هشتم نیز رایج بوده و به همین منظور مکانی به نام دارالحفظ در اوایل قرن نهم احداث

۱- همان.

۲- مهمان نامه بخارا، ص ۳۳۹ و ۳۴۰.

۳- همان، ص ۳۴۱.

۴- همان.

۵- همان، ص ۳۴۲.

۶- مطلع الشمس، ج ۲-۱، ص ۳۷۹ (مؤلف مکارم الاخلاق بنای رواق دارالحفظ را از امیر علیشیرنوایی، وزیر سلطان حسین باقیرا می‌داند. بنگرید به: مکارم الاخلاق، ص ۹۲).

اصطلاحات مربوط به این مراسم، مانند صدر الحفاظ، حافظ، سلطان القراء و صدر القراء، و نام حفاظ و قاریان عهد صفویه از جمله شواهد تاریخی اهمیت و رونق این مراسم در قرن دهم هجری قمری است.

در تشکیلات دوره صفویه حفاظ تحت نظر خادم باشی انجام وظیفه می‌کردند و خادم باشی نیز زیر نظر سرکشیک به عنوان قائم مقام، متولی انجام این مراسم بود و حفاظ در دو دسته «حفظ بالاسر مبارک» و «حفظ حرم مطهر» مطابق با متن وقفا نامه ها و زیر نظر مسؤولان به تلاوت قرآن و ادعیه می‌پرداختند.

از جمله موقوفات عهد صفویه، موقوفه خواجه علاءالدین حاجی در عهد شاه طهماسب اول صفوی است که به تاریخ ۹۳۳ق وقف گردیده و بخشی از درآمد آن به تأمین هزینه تلاوت قرآن در حرم مطهر اختصاص یافته است که حفاظ و موالی هر صبح و شام در روضه متبرکه قرآن تلاوت

شده است. با این حال از سابقه برگزاری این مراسم پیش از تاریخ مزبور اطلاعی در دست نیست.

از جمله دیگر قرایین و شواهدی که وجود مراسم قرائت قرآن را در حرم رضوی پیش از عهد صفویه تأیید می‌کند، نشان مصدری حفاظ مسجد جامع گوهرشاد است^۱ که سلطان حسین میرزای باقر (۸۷۵-۹۱۲ق) به نام خواجه حافظ حسینعلی - که از حافظان و قاریان بزرگ آن عهد خراسان بوده - صادر کرده و به موجب آن ریاست حفاظ بیت‌المغفره و مسجد جامع گوهرشاد بانو به او واگذار شده است^۲. متن فرمان مزبور با

این عبارت آغاز می‌شود:

«چون حافظ کلام معجز نظام اقبال سرمهدی و قاری مصاحف قدسی، لطائف دولت ابدی، که در مدارج مخارج تأیید نفحات بشارت خلود مدغم دارد...»^۳.

از عهد صفویه به بعد آگاهیهای بیشتری درباره پیشینه این مراسم به دست می‌آید. با توسعه اماکن رضوی و ایجاد تشکیلات اداری و گسترش خدمات رفاهی به موضوع قرائت قرآن نیز توجه خاص به عمل آمد.

وجود وقفا نامه هایی که بخشی از عواید آن برای این مراسم اختصاص یافته است و اسناد هزینه مواجب حفاظ و مراسم وجود

۱- بنگرید به: کاظم امام، مشهد طوس، ص ۴۶۸-۴۷۰.

۲- همان.

۳- همان، ص ۴۶۹ و ۴۷۰، به نقل از حبیب السیر، جزء چهارم از ج ۳، ص ۱۱۷ و ۱۱۸ و جزء سوم، ص ۲۸۱؛ امیر علیشیر، مجالس النفائس، ص ۱۰۶ و ۳۳۳.

نمایند.^۱

یکی دیگر از وقفنامه‌های مهم این دوره (۹۱۰۹ق)، وقفنامه املاک شاه سلطان حسین صفوی است که بخشی از عواید آن وقف این منظور گردیده و در متن وقفنامه آمده است:

«... هر ساله مبلغ پنج تومان به ضیعه وظیفه در وجه حافظی که در این وقت آن خادم اثنی عشر به جهت بالای سر مبارک آن نور دیده حضرت پیغمبر تعیین نموده‌اند رسانند.»^۲

در اسناد مربوط به هزینه مواجب حفاظ در عهد صفوی به تاریخهای ۱۰۰۶ تا ۱۰۲۲ میزان مواجب^۳ حفاظ و در بعضی دیگر از اسناد این دوره نام بعضی از حفاظ و قاریان مانند مولانا احمد قاری و مولانا احمد قایین در عهد شاه اسماعیل صفوی ذکر شده است.^۴

در عهد افشاریه که مشهد پایتخت و مهم‌ترین شهر ایران محسوب می‌گردید، تغییرات مهمی در تشکیلات آستانه پدید آمد و به امور مختلف از جمله حفاظ توجه شد و با تدوین طومار علیشاھی در ۱۱۶۰ق، آیین قرائت قرآن و حفاظ از انتظام بیشتری برخوردار شد و تعدادی حفاظ برای قرائت قرآن در مکانهای مختلف حرم از جمله

داخل حرم، پشت بام و پایین پای مبارک معین گردیدند و سرپرستی آنان به شیخ یوسف و ملامحمد کاظم ولد ملاعلی نقی سپرده شد و مواجب نقدی و جنسی برای آنان اختصاص یافت^۵، تا هر صبح و شام به دستور آستانه مقدسه قرآن تلاوت نمایند.^۶

در این دوران نیز موقوفاتی به منظور تأمین هزینه‌های این آیین اختصاص یافته است؛ از جمله بخشی از درآمد موقوفه یلداش بیگ به تاریخ ۱۵۸ق وقف تأمین

۱- دفتر مصرف موقوفات، اداره کل موقوفات آستان قدس رضوی، ردیف ش ۴۱، موقوفه خواجه علاءالدین حاجی ۹۳۳ق / پلاک ۶۶ بخش ۳ تربت حیدریه ۱۸/۵ سهم از مدار ۲۰ سهم مزرعه احمدآباد پس از کسر... ثلث جهت حفاظ و موالی...).

۲- وقفنامه املاک شاه سلطان حسین، مرقع به شماره عمومی ۵۸۱۲ - ص ۵۸، اداره مخطوطات کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.

۳- سند ش ۲۷۵۰۲، پرداخت موابح حفاظ در ماه محرم ۱۰۰۶ق / و سند ش ۲۸۳۳۲ صورت پرداخت مواجب حفاظ در ۱۰۲۲ق.

۴- سند ش ۲۷۶۷۳ / ۱۰۱۳ - و سند ش ۲۷۷۹۲ / ۱۰۱۵ق. سندهای هزینه موابح حفاظ.

۵- طومار علیشاھی، بازنویسی مرکز خر اسانشناصی، ص ۳۷ و ۳۸.

۶- همان، ص ۷۲.

الدوله اين مراسم در رواق دارالحفظ برگزار مى شده است^۶.

مطابق وقفاً نامه مذبور در هر سال مقدار بیست و دو خوارگندم به وزن تبریز معمولی مشهد مقدس و مبلغ شانزده تومان نقد رایج خزانه (معادل یکصد و شصت ریال ناصرالدین شاهی) به عنوان مواجب و مقری دو نفر خطیب و صدرالحفظ که در توحیدخانه مبارکه و پشت سر حرم محترم مبارک به قرائت بپردازند تعیین گردیده و تأکید شده است که هر نفر در دو وعده صبح و شام هر بار یک جزء تلاوت قرآن نموده، دوازده امام خواجه نصیر علیه الرّحمة را به صوت حسن قرائت نمایند.

از موارد مهم در وقفاً نامه مذبور، قرائت

هزینه‌های تلاوت قرآن و خواندن مدیحه دوازده امام شده است^۱.

اسناد و موقوفات دوره قاجاریه حاکمی از آن است که این مراسم در آن دوران از رونق بیشتری در مقایسه با گذشته برخوردار گردید؛ از جمله موقوفات این دوره وقفاً نامه میرزا کمال و میرزا فخر به سال ۱۲۳۶ق^۲ و موقوفه جیران بانو دختر شاه درّانی به تاریخ ۱۲۳۷ق^۳ و بخشی از درآمد موقوفه فضل الله‌خان امیر نظام در ۱۲۷۱ق^۴ و همچنین موقوفه امام وردیخان بیات مختاری و زوجة او آبجی سلطان خانم به سال ۱۲۷۶ق^۵ است که عواید اختصاص یافته صرف تأمین هزینه اجرای مراسم قرائت قرآن گردیده است.

یکی از مهم‌ترین وقفاً های دوره قاجار، موقوفه امام وردیخان بیات مختاری است که عواید آن به برگزاری مراسم قرائت قرآن اختصاص یافته و اقف مقرر داشته که حفاظ در رواق توحیدخانه در هر صبح و شام به تلاوت قرآن بپردازند و دوازده بند خواجه نصیر نیز پی از اتمام تلاوت قرآن قرائت شود.

ظاهراً از آن زمان به بعد تا مدت‌ها مراسم در رواق توحیدخانه برگزار می‌شده و سپس به رواق دارالحفظ انتقال یافته است، چنان که در اواخر قرن سیزدهم به نوشته صنیع

۱- موقوفه یلداش بیگ ۱۱۵۸ق / ش. ثبت ۱۷ بخش ۱۰ مشهد، دفتر مصرف موقوفات.

۲- موقوفه میرزا کمال و میرزا فخر در نیشابور، ش. ثبت ۱۷۶، بخش بار میدان نیشابور، دفتر مصرف موقوفات؛ آثار الرضویه، ص ۲۳۱.

۳- ش. ثبت موقوفه ۱۴۰ / پلاک ۶ بخش ۱۰ مشهد، دفتر مصرف موقوفات.

۴- ش. ثبت ۷۵ بخش ۲ مشهد، دفتر مصرف موقوفات.

۵- ش. ثبت ۷۷ پلاک ۱۲ بخش ۹ نیشابور، دفتر مصرف موقوفات.

۶- مطلع الشمس، ج ۲-۱، ص ۳۷۹.

برگزار می شده؛ اما مراسم خاص و قدیمی قرائت و آموزش قرآن در دارالحفظ برگزار می شده است.

در عهد قاجاریه کار حفاظ در تشکیلات آستانه به صورت وظیفه‌ای رسمی مبدل گردیده و حفاظ در این دوران همانند دیگر کارکنان رسمی مواجب دریافت می داشتند. در برخی از اسناد قاجاری از جمله گزارش تعیین محل کشیک و صورت غایبین و اسناد هزینه مواجب حفاظ، پیشینه کار حفاظ و مراسم مزبور و انتظام تشکیلات حفاظ قابل بررسی می باشد^۲ و مؤید اهمیت و رونق این مراسم در روزگار قاجاریه است.^۳

مؤلف فردوس التواریخ از قاریان و مقری آنان در این دوران یاد می کند^۴ و اشاره دارد که مراسم قرائت قرآن در ماه رمضان در ایوان طلای مبارک صحن عتیق برگزار

دوازده امام خواجه نصیر در خاتمه تلاوت قرآن است که بر طبق وقفنامه مقرر شده و بعدها به عنوان جزئی از مراسم ادامه یافته و دیگر خبر مکان برگزاری مراسم در رواق توحیدخانه می باشد که البته برگزاری این مراسم در اوآخر عهد قاجار مجدداً به رواق دارالحفظ انتقال یافته است.

یکی دیگر از موقوفات مهم قاجاریه، وقفنامه حاج محمد قاسم ملک التجار فرزند حاج ابوالحسن تاجر تهرانی به تاریخ ۱۲۷۷ق است. مطابق این موقوفه، نصف مزرعه شمس آباد واقع در بلوک میان ولایت به همراه دو خمس از کل یک حجر طاحونه دووار به آب نهر شاهی در مزرعه حجی آباد جنب مزرعه مزبور را وقف نموده است بر حفاظ کلام الله مجید ربانی و خطیب و نایب خطیب و صدرالحفظ که در دارالسیاده مبارکه سرکار فیض آثار که صبح و شام هر حافظ با شمع های پیه سوز شمعدانی روشن نمایند و بر نهج سایر حفاظ آستانه منوره مشغول تلاوت و خواندن فقرات دوازده امام خواجه علیه الرحمه باشند به قرار عدد و معمول دارالحفظ مبارک و...»^۵

به استناد وقفنامه مزبور علاوه بر انجام مراسم صفة در دارالحفظ، مراسم جداگانه قرائت قرآن در دارالسیاده هر صبح و شام

-
- ۱- سیمای وقف در خراسان، ص ۶۱
 - ۲- اسناد ش ۲۹۶۵۶ و ۲۸۸۹۴ و ۱۰۴۴۸، اداره اسناد کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.
 - ۳- سندهای شماره ۳۰۵۸۹ و ۳۰۳۱۰ و ۲۰۱۷۲ و ۲۰۱۷۱، اداره اسناد کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.
 - ۴- بسطامی، فردوس التواریخ، سنگی، تبریز، ۱۳۱۵ق، ص ۵۱

شده است.^۷

مؤلف بدر فروزان در شرح این مراسم می‌نویسد: همه روزه صبح و شام پس از انتقال رحلها و قرآنها از مکان مخصوص، در ساعت معین مطابق نظامنامه، بیش از یکصد و پنجاه تن از قراء موظف و داوطلب در رواق دارالحفظ به ترتیب اولویت کنار یکدیگر نشسته و در حالی که نظم دارالحفظ توسط خدام کترول می‌شود^۸، به قرائت قرآن می‌پردازند و یکی از حفاظت تحت نظر سلطان

می‌شود^۹؛ اما مراسم دائمی قرائت قرآن در دارالحفظ نیز همچنان برگزار می‌شده است.^{۱۰}

در طومار عضدالملک در معرفی اهالی کشیک از نفر از حفاظ حرم یاد شده که در مکانهای معین به تلاوت قرآن اشتغال دارند و آمار آنان در آن زمان چهل نفر بوده است.^{۱۱}

در کتاب نفوس ارض اقدس نام میرزا ذبیح‌الله و حاجی ملاحسن صدر الحافظ و حاجی عبدالکریم و ملا آقا جان حفاظ ساکن محله سراب و ملا عبدالعلی حافظ ساکن بالاخیابان و میرزا ابوالحسن حافظ ساکن محله نوغان آمده است.^{۱۲} که همگی نوکر آستان بوده‌اند و اکثرًا در محله سراب اقامت داشته‌اند. با گذشت زمان و اختصاص موقوفات جدید و تدوین نظامنامه‌ها^{۱۳}، موضوع قرائت قرآن از نظم بیشتری برخوردار شده و بر تشریفات آن افزوده گردیده است، به طوری که از اوایل عهد پهلوی همه روزه این مراسم در رواق دارالحفظ با نظم و ترتیب خاص برگزار می‌شده است.^{۱۴}

در دستورالعمل ۱۳۰۷ ش ضمن یادکرد موارد مختلف برگزاری مراسم قرائت قرآن و نحوه خدمت خدام در مراسم مذبور اشاره

۱- سند ش ۸۵۳۱ / مکاتبه در مورد آماده‌سازی ایوان طلا برای مراسم در ۲۹ شعبان ۱۳۲۰ق.

۲- «تصویر مشهد و امام رضا ع در سفرنامه واضح»، پروفسور عبدالغنى ميرزايف، مجله دانشکده الهيات مشهد، ش ۱۲، ۱۳۵۳، ص ۷.

۳- طومار عضدالملک، بازنویسی خر اسان‌شناسی، ص ۲۴۹.

۴- نفوس ارض اقدس، ص ۱۰۰، ۱۲۲، ۲۷۲ و ۳۱۱.

۵- شمس الشموس، ص ۵۲۷-۵۳۰ (کاویانیان فهرست کامل موقوفات مربوط به حفاظ و مراسم قرائت قرآن را آورده است. همان).

۶- بدر فروزان، ص ۳۰۸؛ مشهد طوس، ص ۴۳۸ راهنمای خراسان، ص ۱۱۶؛ تاریخ آستان قدس، ص ۳۴۴-۳۴۰.

۷- سند ش ۴۷۷۵/۵، اداره اسناد کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.

۸- بدر فروزان، ص ۳۰۸؛ مشهد طوس، ص ۴۳۸.

۹- شماره ۹۰ بهار ۱۳۸۵

۹۱

نمایند.

استناد و وقفنامه‌های مربوط به این مراسم در عهد صفویه تاکنون^۶، و ارقام و اعداد مربوط به مواجب حفاظ در طومار علیشاھی و عضدالملک^۷ و دستورالعملهای موجود^۸ و نام حفاظ که با عنوان نوکر آستانه در کتاب نقوس ارض اقدس^۹ درج گردیده، همه مؤید تشکیلات خاص حفاظ در آستان قدس رضوی است.

حفظ حرم رضوی جزء خدمه محسوب

۱- همان (از مرحوم سید محمد حسن سلطان القرای آستان قدس در ۱۲۸۷ هجری قمری یاد شده است).

۲- مؤتمن، تاریخ آستان قدس، ص ۲۲۴؛ عطاردی، تاریخ آستان قدس، ج ۱، ص ۳۴۳.

۳- عطاردی، تاریخ آستان قدس، ص ۳۴۳ (متن کامل خطبه مذکور در تاریخ آستان قدس عطاردی آمده است).

۴- همان، ارمغان طوس، ص ۲۴۲؛ مؤتمن، تاریخ آستان قدس، ص ۲۲۶.

۵- نامه آستان قدس، ش ۳، دوره هشتم، ۱۳۴۸، ص ۳۷۰؛ شمس الشموس، ص ۳۷۱.

۶- پیمایش.

۷- وقفنامه خواجه علاءالدین حاجی ۹۳۳، دفتر مصرف موقوفات. و سند ش ۲۷۵۰۲، ۱۰۰۶ و سند ش ۲۸۳۳۲، ۱۰۲۳.

۸- طومار علیشاھی، ص ۳۸؛ طومار عضدالملک، ص ۲۴۹.

۹- سند ش ۴۷۷۵/۵، ۱۳۰۷.

القراء به تلاوت قرآن می‌پردازد^۱ و دیگران به آهستگی مقایسه می‌نمایند و در صورت لزوم سلطان القرای آستان قدس نواقص را تصحیح می‌کند و به این ترتیب آموزش قرآن نیز داده می‌شود و بعد از قرائت قرآن توسط قاریان، مدیحه دوازده امام از مشتآت خواجه نصیرالدین طوسی با صدای بلند قرائت می‌شود^۲ و سپس خطیب، خطبه مخصوص^۳ مشتمل بر حمد و ثنای خداوند و ائمّه اطهار را قرائت می‌کند و قاریان استماع کرده، سپس در خاتمه، قرآنها و رحلها با همان تشریفات خاص به محل مخصوص نگهداری قرآنها (تحویلخانه) برگردانده می‌شود.^۴

مراسم قرائت قرآن از سال ۱۳۲۱ش در رواق دارالشکر برگزار می‌شد و سپس به مسجد بالاسر و بعد به پیش روی مبارک و سرانجام به رواق دارالحفظ انتقال یافته است^۵ و اکنون نیز این مراسم با رونق و شکوه خاص همه روزه صبح و شام به مدت یک ساعت در رواق دارالسلام برگزار می‌شود.

اهمیت مراسم قرائت قرآن باعث گردیده است که با گذشت زمان برای حفاظ و قاریان مقررات خاص وضع گردد و به عنوان کارکنان رسمی و افتخاری استخدام شده، مطابق آیین نامه در اماکن متبرکه انجام وظیفه

دار القرآن کریم و در مراسم اعتکاف و مجالس قرآنی خاص که به مناسبتهای ویژه در مکانهای مختلف حرم رضوی برگزار می‌شود، صورت می‌گیرد؛ از این رو مقدار زیادی قرآن در محفظه‌های خاص در داخل رواوهای حرم، برای استفاده زائران و مجاوران در دسترس قرار داده شده و توسط دارالانوار که یکی از بخش‌های تحت ناظارت بخش کفسداری واقع در ضلع شمال غربی رواق دارالسیده می‌باشد اداره می‌شود.

مراسم صفة

از جمله آیینهای قدیمی و با شکوه حرم رضوی مراسم صفة است که با قدمت چندصد ساله هنوز هم همه روزه صبح و شام به مدت یک ساعت با حضور حفاظ در رواق دارالسلام برگزار می‌شود. و این مراسم با این نام و شیوه خاص منحصر به حرم رضوی است. و در واقع نمادی از آیین قرائت قرآن در اماکن متبرکه می‌باشد که به مرور زمان به صورت مراسم منظم و دائمی

می‌شوند و طبق آیین‌نامه فعلی، حفاظ تحت نظر رئیس اداره حفاظ و فراشان در اداره مربوطه انجام وظیفه می‌کنند. این اداره به انضمام سه اداره دیگر، یعنی اداره دربانان، خدام و کفسداران، جزء ادارات وابسته به مدیریت خدمه است و مدیریت خدمه یکی از مدیریتهای حوزه معاونت اماکن متبرکه و امور زائرین می‌باشد.^۱ حفاظ به دو دسته رسمی و افتخاری تقسیم می‌شوند. حفاظ رسمی با دریافت حکم از مقام تولیت انجام وظیفه می‌کنند و خدمت آنان موروثی نیست و فقط از حقوق سالیانه به قرار سه خروار گندم اعم از جنسی و نقدی و دو حق دفن رایگان طبق سیره معموله برخوردار می‌باشند.^۲ حفاظ افتخاری دارای یک حق دفن می‌باشند که با داشتن پنج سال خدمت متوالی قابل قبول و با پیشنهاد مدیریت خدمه و تصویب مقام تولیت به درجه رسمی ارتقا خواهد یافت. تعداد حفاظ رسمی حداقل ۴ نفر می‌باشد.^۳

اکنون علاوه بر مراسم قرائت قرآن که به دلیل قدمت و پیشینه و در اجرای وقfnامه‌های مربوطه به صورت رسمی و با نام صفة همه روزه صبح و شام در دارالسلام برگزار می‌شود، قرائت قرآن در مناسبتهای مختلف و در ایام مبارک رمضان، در

۱- پیمایش.

۲- عطاردی، تاریخ آستان قدس، ج ۱، ص ۳۴۳ و ۳۴۴

۳- همان، ماده ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۳۱ (آیین‌نامه خدمت در اماکن متبرکه).

در آمده است.

در نیمة اول قرن نهم هجری قمری می باشد. مؤید قدمت این آیین است به ویژه آنکه قدیمی ترین و مهم ترین خبر (یعنی گزارش مؤلف مهمان نامه بخارا)^۱ نیز مربوط به اواخر قرن نهم هجری است و نام این رواق نیز مبين برگزاری این آیین در بالاسر مبارک است. اما چرا و چگونه در قبل از سفر محمد خان شیبانی، مکان برگزاری مراسم از دار الحفاظ به پایین پای مبارک تغيير یافته، نیز مشخص نمی باشد.

در عین حال اگر چه خبر مستندی درباره وجود این مراسم در قبل از این تاریخ در دست نیست اما ضمن آنکه نام این رواق و شواهد دیگر، برگزاری این مراسم را در عهد تیموریان قطعیت می بخشد، معرف وجود این مراسم در قبل از این تاریخ است.

در عهد صفویه مراسم قرائت قرآن علاوه در بالاسر مبارک، در داخل حرم مطهر نیز برگزار می گردید.^۲ و در دوره افشاریه نیز

۱- به معنی سکو و شاهنشین عمارت نیز به کار می رفته است. ر.ک: لغت نامه معین، ذیل ماده / و مؤتمن، تاریخ آستان قدس، ص ۳۵۹

۲- مهمان نامه بخارا، ص ۳۴۰ و ۳۳۹

۳- وقف نامه املاک شاه سلطان حسین صفوی، مرجع شماره ۵۸۳۲، ص ۵۸

صفه در لغت به معنی ایوان و غرفه است^۱ که ساخت آن در معماری اسلامی رایج بوده و تعداد زیادی صفه در رواقهای حرم مطهر (از جمله رواقهای دار الحفاظ و دار السلام که محل برگزاری این مراسم بوده و هست) وجود دارد. و در خصوص نام این مراسم، نیز بعيد نیست که به جهت برگزاری این مراسم در صفه های جوار حرم رضوی این مراسم (صفه) نام گرفته باشد.

شواهد تاریخی قدمت این مراسم را به قرن هشتم هجری می رساند و اصطلاحات و نامهای موجود در منابع و اسناد تاریخی، از قبیل صفه - حفاظ، صدر الحفاظ، رئیس القراء، حافظ، نایب حافظ و غیره و اسناد مربوط به مواجب و دیگر هزینه های حفاظ و دستور العملها که قدمت بعضی از آنها به عهد صفویه می رسد. مؤید پیشینه تاریخی این مراسم می باشد.

به طور دقیق مشخص نیست که از چه زمانی این مراسم، صفه نام گرفته است و شیوه و مکان برگزاری آن نیز به تناسب شرایط زمان تغيير یافته. اما ظاهراً در ابتدا بسیار ساده بوده است.

نام رواق دار الحفاظ که یکی از مکانهای برگزاری این مراسم و از بنایهای احداث شده

پیشینهٔ نحوه برگزاری مراسم صفه در گذشته

شیوه برگزاری مراسم نیز در طول چندین قرن تغییر یافته و به شکل کنونی مبدل شده است. و ظاهرًا تشریفات و تعقیبات موجود در مراسم از عهد قاجاریه به شکل معین و مدون درآمده است.^۸

قدیمی‌ترین خبر در خصوص دیگر موضوعات در مراسم قرائت قرآن. قرائت شعر در منقبت امام رضا ع و نقل احادیث است که در پایان قرائت قرآن انجام گرفته است و فضل الله خنجی به آن اشاره دارد.^۹

- ۱- طومار علیشاهی، ص ۳۷ و ۳۸
- ۲- مطلع الشمس، ج ۲-۱، ص ۳۷۹
- ۳- سند ش ۴۷۷۵/۵ / بدر فروزان، ص ۳۰۸ و مشهد طوس، ص ۴۳۸ / و راهنمای خراسان، ص ۱۱۶
- ۴- نامه آستان قدس دوره هشتم، س ۱۳۴۸، ص ۱۳ / و شمس الشموس، ص ۳۷۰ و ۳۷۱
- ۵- طومار عضدالملک، ص ۲۴۹
- ۶- بدر فروزان، ص ۳۰۸.
- ۷- پیمایش.
- ۸- به عنوان مثال پس از وقفاً نامه امام وردیخان بیات مختاری، قرائت دوازده بند خواجه نصیر به عنوان یکی از تعقیبات مراسم مقرر گردید که از آن زمان به بعد اجرا شده است.
- ۹- مهمان نامه بخارا، ص ۳۳۹ و ۳۴۰

به استناد اخبار و استناد تاریخی، این مراسم در داخل حرم و پشت بام و پایین پای مبارک برگزار می‌شده است^۱.

مراسم صفه در عهد قاجاریه مدتی در رواق توحیدخانه برگزار می‌شد و در اواخر این دوره به رواق دارالحفظ انتقال یافته است.^۲

این مراسم در اوایل دوره پهلوی همچنان در رواق دارالحفظ برگزار می‌شده است^۳ و در سال ۱۳۳۱ ش در رواق دارالشکر و سپس در مسجد بالاسر و مدتی بعد در پیش روی مبارک و سرانجام در رواق دارالحفظ برپا می‌شده است^۴.

تعداد حفاظ شرکت‌کننده در مراسم نیز متفاوت بوده. در طومار عضدالملک آمده است که در عهد قاجاریه چهل نفر در مراسم مذکور شرکت داشته‌اند.^۵ و مؤلف بدر فروزان می‌نویسد که در دوره پهلوی ۱۵۰ نفر از حفاظ به ترتیب اولویت در مراسم حضور می‌یافندند و نظم جلسه توسط خدام کترل می‌شد.^۶

اکنون تعداد حفاظ شرکت کننده در مراسم صفه ۱۴ نفر می‌باشد که همه روزه در مراسم حضور می‌یابند.^۷

خواندن فقرات دوازده امام خواجه علیه الرّحمة بوده باشند و به قرار عدد معمول در دارالحفظ مبارک و بر تعزیت‌داری گلگون کفن صحرای کربلا (...).^۲

برگزاری مراسم صفة تحت نظارت مسؤولین آستان قدس انجام می‌شده است و با پیدایش و گسترش تشکیلات اداری، دستورالعمل‌های خاص برای برپایی مراسم مدون شده است. در عهد صفویه برگزاری این مراسم تحت نظر خادم‌باشی بوده و در دوره افشاریه مطابق طومار علیشاهی با نظم خاص و به سرپرستی صدرالحفظ و مطابق وقفاً نامه برگزار می‌شده است و اکنون نیز این مراسم کماکان مطابق نص وقفاً نامه و آیین‌نامه مربوطه توسط بخش فراشان و تحت نظر مدیریت خدمه آستان قدس رضوی برگزار می‌شود.^۳

کیفیت برگزاری مراسم در حال حاضر
مراسم صفة هم‌اکنون همه‌روزه در دو نوبت صبح و شام به مدت ۳۰ دقیقه بعد از طلوع آفتاب و بلافصله بعد از اقامه نماز

۱- وقفاً نامه امام وردیخان بیات مختاری (۱۲۷۶ق).

۲- وقفاً نامه حاج قاسم ملک التجار (۱۲۷۷ق).
۳- پیمایش.

هزینه برگزاری مراسم قرائت قرآن از محل عواید موقوفاتی بوده است که از جمله مهم‌ترین این موقوفات دو وقفاً نامه امام وردیخان بیات مختاری در ۱۲۷۶ق و موقوفه حاج قاسم ملک التجار در ۱۲۷۷ق است. که به جهت اهمیت به بخشی از این وقفاً نامه اشاره می‌شود.

در وقفاً نامه امام وردیخان آمده است که: (... در هر سال مقدار بیست و دو خروار گندم به وزن تبریز معمولی مشهد مقدس و مبلغ شانزده تومان نقد رایج خزانه که مبلغ مزبور مساوی یک صد و شصت عدد ریال ناصرالدین شاهی می‌باشد به جهت مواجب و مقرری دو نفر خطیب و صدرالحفظ... و دوازده نفر حافظ... مزبور بدهد که در توحیدخانه مبارکه حضرت ثامن الائمه علیه آلاف التّحیه که در پشت سر حرم محترم مبارک واقع است.

هر نفری در شام یک جزو و در هر صبح یک جزو تلاوت کلام ملک علام نمایند و دوازده امام خواجه نصیرالدین طوسی علیه الرّحمة را به صوت حسن قرائت نمایند...).^۱ و در بخشی از وقفاً نامه حاج قاسم ملک التجار (۱۲۷۷ق) آمده است که: (و بر نهج سایر حفاظ آستانه متوره مشغول تلاوت و

قرآن می‌پردازد. در ادامه مراسم یک تن از حفاظ منشآت خواجه نصیر و فقرات توسل به چهارده معصوم ﷺ را قرائت می‌کند که با ذکر نام مبارک علی بن موسی الرضا ﷺ و قائم آل محمد، همگی قیام نموده و پس از عرض ادب مجدداً در جای خود مستقر شده و مراسم ادامه می‌یابد.^۲

پس از اتمام قرائت فقره چهارده مدیحه در حالیکه خدام و فراشان در یک صفت ایستاده‌اند، خطیب حفاظ، خطبه مخصوصی را که مشتمل بر حمد و ثنای باری تعالی و درود بر ائمه اطهار به ویژه صاحب بقعة مبارکه السلطان ابوالحسن علی بن موسی الرضا ﷺ و دعا برای فرج امام زمان(عج) و درود بر روان پاک همه گذشتگان به ویژه رهبر کبیر انقلاب اسلامی و همه علماء و خدمتگزاران اسلام، خاصه رهبر معظم انقلاب و آرزوی سربلندی نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران مراسم با ذکر صلوات و سلام بر پیامبر اسلام ﷺ خاتمه

مغرب و عشا، در رواق دارالسلام برگزار می‌شود.

این مراسم تحت نظر بخش فراشان برگزار می‌شود و قبل از شروع مراسم، رواق دارالسلام توسط فراشان برای برپایی مراسم آماده می‌گردد و پس از تنظیف و تعطیر، تعداد چهارده رحل و قرآن‌های مخصوص در سه ضلع غرب و شرق و شمال رواق به طور منظم قرار داده می‌شود و ۱۴ شمعدان قدیمی در مقابل رحلهای مزبور گذارد می‌شود.^۱

انتقال قرآن‌های نفیس و رحلها با احترام از جایگاه خاص توسط خدام دست به دست شده و در جای مخصوص نهاده می‌شود. و سپس شمعدانها توسط یکی از خدمه روشن می‌گردد و آنگاه حفاظ وارد رواق شده و با نظم و ترتیب خاص در جای خود قرار گرفته و آماده شروع مراسم می‌شوند، با استقرار سرکشیک و معاون و سادات در صدر رواق در جهت قبله، که شمعدانی روشن و مجزا در مقابل سرکشیک نهاده شده است، مراسم رسمی آغاز می‌شود.

پس از تلاوت حدود یک جزء قرآن که به نوبت توسط حفاظ قرائت می‌شود و به مناسبت یکی از قاریان مشهور به قرائت

- ۱- راهنمای جامع اماکن متبرکه حرم مطهر حضرت رضا ﷺ اداره کل روابط عمومی آستان قدس رضوی.
- ۲- همان.

می‌یابد^۱.

علاوه بر نظارت و نظم بخشیدن به اجرای مراسم قرائت قرآن، به حفاظ و قاریان و بهویژه افرادی که نیاز به آموزش داشتند، قرآن تعلیم می‌داد. علاوه بر آموزش قرآن در حین برگزاری مراسم، به سبب اقبال و علاقه‌مندی بعضی از زائران و مجاوران که به عنوان داوطلب علاقه‌مند به یادگیری قرائت قرآن بودند، در بخش‌های مختلف حرم و مسجد گوهرشاد مجالس آموزش قرآن برگزار می‌شده است، چنان‌که نام بسیاری از مدرسان قرآن که در مدارس و مکتبخانه‌های اطفال و ایتام و سادات رضوی و مجالس قرآن در مسجد و حرم فعالیت داشته‌اند، در منابع تاریخی و اسناد آمده است؛ از جمله آنها سید محمد حسین حسینی تبریزی ملقب به سلطان القراء از فضلا و قاریان ممتاز و حفاظ روضه رضوی بوده است که سرپرستی تعلیم قرائت قرآن را در اوایل قرن چهاردهم هجری قمری بر عهده داشته

پس از قرائت خطبه، همه حضار سجده شکر به جا آورده و در خاتمه مجددًا قرآنها و سپس رحلها با احترام دست به دست شده و قرآنها و رحلها و شمعدانها را بوسیده و به اتاق مخصوص انتقال می‌یابد^۲. پس از اتمام مراسم صبح خدام حاضر در مراسم صفة در مراسم تحويل کشیک حضور می‌یابند. حفاظ به دو بخش زوج و فرد در مراسم حضور می‌یابند و مراسم صفة در شب مانند مراسم صبح برگزار می‌شود. و خدام و فراشها پس از خاتمه مراسم در تنظیف دسته جمعی در محدوده تعیین شده می‌پردازند.

آموزش قرائت قرآن

در مراسم قرائت قرآن و همراه با تلاوت کلام الله مجید، تعلیم و آموزش قرآن نیز صورت می‌گرفته است و سلطان القراء یا قاری اعظم در هر دوره، در صدر مجلس قرار گرفته و ضمن استماع قرائت یکایک قاریان به اصلاح قرائت آنان پرداخته و بقیه حفاظ و حضار به آهستگی مقایسه می‌نمودند و در صورت لزوم سلطان القراء آستان قدس نواقص را تصحیح می‌کرد^۳. ریاست حفاظ با صدرالحفظ بود و او

-
- ۱- راهنمای جامع اماکن متبرکه حرم مطهر حضرت رضا علیه السلام.
 - ۲- راهنمای جامع اماکن متبرکه حرم مطهر امام رضا علیه السلام.
 - ۳- مؤمن، تاریخ آستان قدس، ص ۲۲۶؛ عطاردی، تاریخ آستان قدس، ج ۱، ص ۳۴۳.

اسلامی، و نیاز عصر حاضر به گسترش بیشتر اندرازها و راهبردهای متعالی و حیات‌بخش قرآن و رسالت بارگاه رضوی در نشر فرهنگ و معارف اسلامی به یقین موجبات رونق روزافزون جلسات مفاہیم، تفسیر موضوعی، و دیگر آموزش‌های قرآنی را فراهم خواهد آورد.

منابع و مأخذ

- ۱- ابن بابویه قمی، عيون اخبارالرضا، ترجمه حمیدرضا مستفید و علی اکبر غفاری، تهران، نشر صدوق، ۱۳۷۲.
- ۲- اداره استاد، کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی، اسناد ش ۲۸۳۳۲ / و ۲۷۶۷۳ / و ۲۷۷۹۲ / و ۲۹۶۵۶ / و ۲۸۸۹۴ / و ۱۰۴۴ / و ۳۰۵۸۹ / و ۳۰۳۱۰ / و ۲۰۱۷۲ / و ۲۰۱۷۱ / و ۸۵۳۱ / و ۴۷۷۵/۵ / و ۲۷۵۰۲ / و ۲۷۶۷۳۹.
- ۳- اداره کل روابط عمومی آستان قدس رضوی،

-
- ۱- مشاهیر مدفون در حرم رضوی، ج ۱، ص ۲۲۰ (نامبرده در ۱۳۵۰ در راهرو کشیکخانه حرم رضوی مدفون گردیده است).
 - ۲- در این مکتبخانه‌ها علاوه بر تعلیم قرآن مجید، کتب دیگر نیز آموزش داده می‌شود. بنگرید به: مشکو، ش ۸۴ و ۸۵ ص ۱۶۰.
 - ۳- همان، ص ۱۵۶، ۱۶۰ و ۱۶۷.

در مکتبخانه کودکان که ابتدا در صحن عتیق بوده و از ۱۲۸۴ق در صحن جدید نیز دایر شده و بعدها توسعه یافته و به خارج از حرم رضوی انتقال یافته، آموزش قرآن معمول بوده است^۱ و موقوفاتی نیز برای تأمین هزینه این مکاتب وجود داشته است.^۲ در سالهای اخیر آموزش قرآن به صورت گسترده در حرم مطهر و مدارس و مؤسسات وابسته به آستان قدس رضوی صورت می‌گیرد و دارالقرآن واقع در مدرسه دو در، مرکز آموزش و برگزاری مراسم قرائت قرآن در حرم رضوی است که علاوه بر آموزش قرآن برای سطوح مختلف، اقدام به برگزاری مجالس قرآنی و فعالیتهای فرهنگی و هنری قرآنی می‌کند. آموزش قرآن در حرم رضوی و مؤسسات وابسته به آن، بهویژه در قرنهای اخیر از قدمت و اهمیت زیادی برخوردار می‌باشد و برای پیشینه آن به پژوهشی مستقل نیاز دارد.

علاوه بر آموزش قرائت قرآن در سالهای اخیر جلسات و مراسم مفاہیم قرآنی نیز در اماکن متبرکه رضوی از رونق بیشتری برخوردار شده است. و بدیهی است که علاقه‌مندی زائران و طالبان کسب معارف

- راهنمای جامع اماکن متبرکه حرم مطهر امام رضا علیه السلام.
- ۱۷- طومار عضدالملک، بازنویسی مرکز خر اسانشناصی، مشهد، ۱۳۸۰ ش.
 - ۱۸- طومار علیشاھی، بازنویسی مرکز خر اسانشناصی، مشهد، ۱۳۸۰ ش.
 - ۱۹- کاوینیان، حاجی محمد احتشام، شمس الشموس، بی‌جا، ۱۳۴۸ ش.
 - ۲۰- مؤتمن، علی، تاریخ آستان قدس، تهران، چاپخانه بانک ملی، ۱۳۴۸ ش.
 - ۲۱- موقوفه یلداش بیگ، ۱۱۵۸ق، دفتر مصرف موقوفات مدیریت موقوفات آستان قدس رضوی، ش ثبت ۱۷.
 - ۲۲- موقوفه میرزا کمال و میرزا فرخ در نیشابور، دفتر مصرف موقوفات، مدیریت موقوفات آستان قدس رضوی، ش ثبت ۱۷۶.
 - ۲۳- مستوفی همدانی، اسماعیل، آثار الرضویه، چاپ سنتگی، مشهد، ۱۳۱۷ ش.
 - ۲۴- معاونت اماکن متبرکه آستان قدس رضوی، آیین‌نامه خدمت در اماکن متبرکه، ۱۳۸۳ ش.
 - ۲۵- وقعنامه املاک شاه سلطان حسین صفوی، مرقع ش عمومی ۸۳۲ اداره مخطوطات کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.
 - ۲۶- وقعنامه امام وردیخان بیات مختاری، ۱۲۷۶ق.
 - ۲۷- وقعنامه حاج قاسم ملک التجار، ۱۲۷۷ق.
 - ۲۸- وقعنامه خواجه علاء‌الدین حاجی، دفتر مصرف موقوفات، مدیریت موقوفات آستان قدس رضوی.
 - ۲۹- نامه آستان قدس، دوره هشتم، ش ۳، ۱۳۴۸ ش.
 - ۳۰- نشریه مشکوه، بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، ش ۸۴.
 - ۳۱- پیمایش.
- ۴- اعتماد السلطنه، محمد حسن خان، مطلع الشمس، تهران، انتشارات فرهنگسرای ۱۳۶۲ش، مجلد اول.
- ۵- امام کاظم علیه السلام، مشهد طوس، تهران، انتشارات کتابخانه ملک، ۱۳۴۸ ش.
- ۶- امیر شیبانی، عبدالرضا، سیمای وقف در خراسان، مشهد مؤسسه فرهنگی انتشاراتی سگال، ۱۳۸۰ ش.
- ۷- بسطامی، نوروز علی، فدویں التواریخ، نسخه خطی، کتابخانه گوهرشاد مشهد، ش ۱۰۰۰.
- ۸- پرسور عبدالغنی میرزايف، «تصویر مشهد و امام رضا در سفرنامه واضح» مشهد، نشریه دانشکده الهیات مشهد، ش ۱۳۵۳ ش.
- ۹- دفتر مصرف موقوفات، مدیریت موقوفات آستان قدس رضوی.
- ۱۰- زنگنه، ابراهیم، مشاهیر مدفون در حرم رضوی، ج ۱، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۳۸۲ ش.
- ۱۱- زین العابدین قاجار، نفوس ارض اقدس، تصحیح مهدی سیدی، مشهد، نشر مهبان، ۱۳۸۲ ش.
- ۱۲- شاکری، رمضانعلی، گنج هزارساله، مشهد، انتشارات کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۶ ش.
- ۱۳- شریعتی، علی، راهنمای خراسان، بی‌جا، انتشارات القیا، ۱۳۶۳ ش.
- ۱۴- عطاردی، عزیزالله، تاریخ آستان قدس، ج ۱، تهران، انتشارات عطارد، ۱۳۷۱ ش.
- ۱۵- فضل الله روزبهان خنجی، مهمان نامه بخارا، به اهتمام دکتر منوچهر ستوده، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۲۵۳۵.
- ۱۶- فیض، عباس، بدر فروزان، قم، انتشارات بنگاه، چاپ